

Čís. 5355.

Porušení zákona: v ustanovení § 7, čís. 4 zák. čís. 48/1931 Sb, z. a n., neobsahuje-li rozsudek, jímž byl mladistvému provinilci povolen podmíněný odklad výkonu trestu, vůbec žádného výroku o ochranném dozoru nebo o ochranné výchově;

v ustanovení § 10, odst. 1 téhož zákona, byl-li mladistvý provinilec odsouzen též ke ztrátě práva volebního;

v ustanovení § 25, odst. 5 cit. zákona, nebyla-li při sbíhajícím se provinění s trestnějším činem, spáchaným po dokonaném 18. roku vinníkově, celá trestná činnost vinníkova posuzována — arciť s výhradami v poslední větě § 25, odst. 5 cit. zákona uvedenými — jednotně podle všeobecného trestního zákona (čís. 117/1852 ř. z.).

Ve čtvrté až poslední větě § 6, čís. 4 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. je upraveno případné nařízení výkonu trestů z rozsudků jsoucích k sobě v poměru naznačeném v § 265 tr. ř. — resp. z usnesení podle § 7, odst. 2 zákona o podm. ods. — jen potud, pokud je pozdější rozsudek (usnesení) ještě vynášen; zákon nedovoluje předpisem § 6, čís. 4 cit. zákona měniti již pravoplatná rozhodnutí soudu. Po pravomoci rozsudků je v případech tohoto druhu postupovati vždy jedině podle § 8, odst. 2 téhož zákona.

(Rozh. ze dne 7. září 1935, Zm I 789/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení o zmatečnité stížnosti generální prokuratury k zachování zákona vyslovil, že rozsudky a usneseními okresních soudů v Trhových Svinech a v Třeboni, níže v důvodech citovanými, byl porušen zákon v ustanoveních §§ 3, 7, čís. 4, 10, odst. 1, 25, odst. 5 zákona čís. 48/1931 Sb. z. a n., a v ustanovení § 6, čís. 4 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n., a učinil příslušná rozhodnutí po rozumu poslední věty § 292 tr. ř.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Trhových Svinech ze dne 30. března 1933 č. j. T 21/33-6 byl obžalovaný F. H., narozený dne 1. září 1914, odsouzen pro přestupek podvodu podle § 461 tr. zák., který spáchal v červenci 1932, tedy před dokonaným 18. rokem, podle § 460 tr. zák. za použití § 266 tr. zák. do vězení na 12 hodin, podle § 3 zák. č. 75/1919 Sb. z. a n. a § 1 zák. čís. 163/1920 Sb. z. a n. ke ztrátě práva volebního do obcí podmíněně se zkušební lhůtou 1 roku.

Rozsudkem okresního soudu v Třeboni ze dne 6. listopadu 1933 č. j. Ml II 42/32-10 bylo uznáno právem, že týž F. H. dopustil se provinění podle 1. § 461/181 tr. z., 2. § 461/197 tr. z., 3. § 320 e) tr. z. a 4. § 460 tr. z. (citace § 3 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. byla v rozsudku opominuta), a to činy spáchanými vesměs před vynesením rozsudku okresního soudu v Trhových Svinech čís. T 21/33, ad 1. a 2. v době

před dokonáním 18. rokem, ad 3. po dokonání 18. roce, ad 4. jednak před dokonáním 18. rokem, jednak po dokonání 18. roce.

Trest byl vyměřen podle § 460 tr. zák. a § 8 zák. čis. 48/1931 Sb. z. a n. s použitím § 267 tr. zák. a obžalovaný byl odsouzen k trestu uzavření — správně zavření (§ 8, odst. 1 zák.) — na 3 týdny podmíněně se zkušební lhůtou dvou let, při čemž současně, ježto rozsudek zjišťuje nízké a nečestné pohnutky činu, byla vyslovena beze zřetele na předpis § 10, odst. 1 zák. čis. 48/1931 Sb. z. a n. podle § 1 zák. čis. 163/1920 Sb. z. a n. ztráta práva volebního. O ochranném dozoru nebo ochranné výchově ve smyslu § 7, čis. 4 cit. zákona neobsahuje rozsudek žádného výroku. Ustanovení § 265 tr. ř. nebylo zde použito, neboť soud nevěděl o předcházejícím odsouzení. Oba rozsudky jsou v moci práva.

Okresní soud v Trhových Svinech, vzhledem k odsuzujícímu rozsudku okresního soudu v Třeboni, jednáje o návrhu zmocněnce státního zastupitelství »na odůznání podmíněného odsouzení« ve věci T 21/33, usnesl se dne 22. února 1934, že návrhu »na uložení trestu a jeho odpykání se prozatím nevyhovuje, ježto o tom může rozhodovati podle § 6, čis. 4 zák. o podm. odsouzení okresní soud v Třeboni, který, ač odsouzený byl již zdejším soudem odsouzen rozsudkem ze dne 30. března 1933 podmíněně, odložil trest určený v rozsudku ze dne 6. listopadu 1933 rovněž podmíněně, a proto tento soud později vynášející rozsudek jest oprávněn rozhodnouti o výkonu podmíněně uloženého trestu z rozsudku ze dne 30. března 1933 zdejšího soudu, ježto činy, pro které byl též odsouzen rozsudkem okresního soudu v Třeboni ze dne 6. listopadu 1933, byly spáchány před vydáním zdejšího rozsudku ze dne 30. března 1933. Proto oprávněn k rozhodnutí je podle § 6, čis. 4 cit. zák. okresní soud v Třeboni, jemuž spisy za tím účelem budou postoupeny.«

Také okresní soud v Třeboni, uvědomen státním zastupitelstvím jako úřadem trestního rejstříku o trestu z rozsudku okresního soudu v Trhových Svinech, nařídil veřejné sedění, patrně za účelem rozhodování, zda má podmíněně odklad trestu býti odsouzenému ponechán či výkon trestu nařízen; po postoupení spisů T 21/33 okresním soudem v Trhových Svinech rozhodl však usnesením ze dne 5. března 1934 jediné o podmíněném trestu z rozsudku okresního soudu v Trhových Svinech a »nepovolil odklad trestu z rozsudku ze dne 30. března 1933 vzhledem k tomu, že odsouzený F. H. byl rozsudkem zdejšího soudu ze dne 6. listopadu 1933 odsouzen k trestu zavření v trvání 3 neděl podmíněně na 2 roky, a soud nemá přesvědčení, že se obžalovaný polepší bez výkonu trestu«. Toto své rozhodnutí neopírá soud o žádný předpis zákona, ježto však popudem k němu bylo citované již rozhodnutí okresního soudu v Trhových Svinech, interpretuje patrně tímto způsobem § 6, čis. 4 zákona o podmíněném odsouzení. Také tato obě usnesení nabyly moci práva.

Oba okresní soudy jak při vynášení rozsudků, tak i v citovaných usneseních vadně aplikují platné právní normy a vady ty, jež ve svých důsledcích jsou obžalovanému částečně na újmu, lze napravit jediné postupem podle § 33 tr. ř. Rozsudek čis. T 21/33 okresního soudu v Trhových Svinech, odsuzující F. H. pro trestný čin spáchaný před dokonáním 18. rokem a kvalifikující jej jako přestupek podvodu podle § 461 tr. zák., je zatížen zmatečností podle § 281, čis. 10 tr. ř., neboť prostě nedbá předpisu § 3 zák. čis. 48/1931 Sb. z. a n. Podobně je tomu

těž u rozsudku Ml II 42/32 okresního soudu v Třeboni, jenž si zase neuvědomil, že podle § 25, odst. 5 téhož zákona skutečnost, že obžalovaný je odsuzován také pro krádeže spáchané po dokonaném již 18. roce, které samy o sobě by dovolovaly kvalifikaci přestupku podle § 460 tr. zák., má vliv také na právní posouzení veškeré ostatní trestné činnosti, byť i obžalovaný se jí dopustil ještě dříve, před dokonáním 18. rokem, a to potud, že také tyto trestné skutky jsou posuzovány podle trestního zákona čís. 117/1852 ř. z., při čemž platí ustanovení § 2, odst. 2 zák. čís. 48/1931 a meze trestní sazby podle §§ 8 a 9 téhož zákona. Pochybení okresního soudu v Trhových Svinech, vedoucí k odsouzení pro těžší trestný čin, vyžaduje kromě zjištění, že byl porušen zákon, podle § 292 tr. ř. také mírnější rozhodnutí ve věci samé; ve věci okresního soudu třeboňského nelze pak, vycházejíc z vadného jinak právního posouzení případu, jehož změnu zákaz reformatio in peius nepřipouští, ponechati nadále v platnosti výrok o ztrátě práva volebního podle § 10, odst. 1 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. nepřípustný při odsouzení pro pouhé provinění.

Také význam předpisu § 6, čís. 4 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. vyložily si oba okresní soudy mylně, když dodatečně byly uvědomeny o dalších trestech obžalovaného, jež s vlastním jejich rozhodnutím jsou v poměru naznačeném v § 265 tr. ř. Ve čtvrté až poslední větě tohoto místa zákona je upraveno případné nařízení výkonů trestů z rozsudků jsoucích v tomto poměru jen potud, pokud je ještě vynášen pozdější rozsudek, resp. usnesení podle § 7, odst. 2 zák. Je však omylem domnívat se, že by zákon dovoloval tímto předpisem měniti p r a v o p l a t n á již rozhodnutí soudu. Neměl-li ani okresní soud v Trhových Svinech, ani v Třeboni vůbec vědomosti o tom, že u jiného soudu je, resp. bylo vedeno proti témuž obžalovanému trestní řízení toho druhu, že rozsudky jsou v poměru § 265 tr. ř., nemohla býti po pravomoci jejich rozsudků skutečnost ta dodatečně jemu oznámená podnětem, aby dodatečně ještě řešil otázku, zda měl či neměl býti tehdy povolen obžalovanému podmíněný odklad trestu a zda nyní má či nemá býti nařizován výkon trestu a který soud z obou má tak učiniti a co do kterého z obou rozsudků. V případech toho druhu je soudu vždy postupovati jediné podle § 8, odst. 2 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n. (srov. rozh. čís. 4275 sb. n. s.).

Čís. 5356.

I skutková podstata zločinu podle § 15, čís. 3 zák. na ochr. rep. vyžaduje, aby se podněcování k trestným činům tamtéž uvedeným dalo ve ř e j n ě ve smyslu § 39, čís. 2 téhož zákona.

Pět osob neznamená ani shromáždění ani zástup.

(Rozh. ze dne 9. září 1935, Zm I 655/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 10. ledna 1935, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 15, čís. 3